

Sygnatura akt: V GC 2165/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 28 września 2020 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Katarzyna Górna-Szuława

Protokolant: sekr. sąd. Anna Zakrzewska

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2020 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa: **Przedsiębiorstwa (...)**
z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

przeciwko: **B. S.**

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. kosztami procesu obciąża powódkę Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. w zakresie przez nią poniesionym.

sędzia Katarzyna Górna-Szuława

Sygn. akt V GC 2165/18

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 22 czerwca 2018 r. (data stempla pocztowego) powód Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, aby pozwany B. S. zapłacił mu kwotę 8.098,04 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że na podstawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 08 czerwca 2010 r. wydanym przez Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieście w Krakowie V Wydział Gospodarczy w sprawie sygn. akt V GNc 3166/10/S opatrzonego klauzulą wykonalności w dniu 13 sierpnia 2010 r. wszczął przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. W.. postępowanie egzekucyjne, które zostało umorzone postanowieniem Komornika Sądowego z dnia 05 stycznia 2015 r. wobec jego bezskuteczności. Wskazał, że w okresie wymagalności roszczenia objętego tym tytułem wykonawczym pozwany pełnił funkcję prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. Pomimo tego, że spółka trwale zaprzestała płacenia długów, nie zgłosił w przewidzianym przez prawo terminie wniosku o ogłoszenie jej upadłości. Powód wskazał, że na dochodzoną pozew należność składa się kwota 3.538,72 zł z tytułu należności głównej, kwota 3.842,32 zł tytułem skapitalizowanych odsetek oraz 717,00 zł z tytułu kosztów procesu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 18 lipca 2016 r. wydanym w sprawie sygn. akt V GNc 3389/19 Sąd w osobie Referendarza sądowego orzekł zgodnie

z żądaniem pozwu.

Z przedmiotowym rozstrzygnięciem nie zgodził się pozwany i w dniu 13 sierpnia 2018 r. (data wpływu) skutecznie złożył sprzeciw. Wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu sprzeciwu powód podniósł, że w trakcie prowadzonej egzekucji Sąd na wniosek wierzyciela w czerwcu 2011 r. ogłosił (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. W.. Wskazał, że syndyk wezwał wszystkich wierzycieli do zgłoszenia swoich wierzytelności do masy upadłości, czego powód nie uczynił. Podniósł również zarzut przedawnienia roszczenia.

W odpowiedzi na sprzeciw z dnia 24 października 2018 r. powód podtrzymał swoje stanowisko w sprawie. Wskazał również, że w przedmiotowej sprawie winien znaleźć zastosowanie art. 442¹§2 kc w zw. z art. 586 ksh mimo, iż przeciwko pozwanemu nie zapadł prawomocny wyrok karny.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. jest wpisana do rejestru przedsiębiorców prowadzonego w ramach Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...).

(fakt bezsporny).

Powód jest następcą prawnym (...) Sp. jawna z siedzibą w K..

(dowód: wydruk KRS k. 55-58).

Dnia 08 czerwca 2010 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieście w Krakowie V Wydział Gospodarczy wydał w sprawie sygn. akt V GNC 3166/10/S nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym nakazał pozwanej (...) Sp. z o.o. z siedzibą

w O. W., aby zapłaciła na rzecz powoda (...) Sp. jawna z siedzibą w K. kwotę 3.538,72 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot:

- 1.053,10 zł od dnia 08 czerwca 2008 r. do dnia zapłaty,
- 1.344,80 zł od dnia 14 czerwca 2008 r. do dnia zapłaty,
- 584,50 zł od dnia 15 sierpnia 2008 r. do dnia zapłaty,
- 556,32 zł od dnia 18 sierpnia 2008 r. do dnia zapłaty

i kosztami procesu w wysokości 717,00 zł.

W dniu 13 sierpnia 2010 r. nakaz zapłaty został opatrzony klauzulą wykonalności.

(dowód: tytuł wykonawczy k. 10).

W latach 2013-2016 działalność (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. W.. przynosiła straty.

(dowód: sprawozdania finansowe k. 83-85, 97-99, 110-112, 124-125, bilans k. 85v-86, 100-101, 112v-113, 126v-128, rachunek zysków i strat k. 87, 101v-102, 114-115, 128, informacja dodatkowa k. 88-92, 102v-107, 116v-121, 129-133, sprawozdanie zarządu k. 93-96, 107v-108, 115v-116, 134-135).

Na podstawie tytułu wykonawczego uzyskanego przez powoda Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Ostrowie W.. Ł. K. wszczął postępowanie egzekucyjne wobec (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. W.. (Km 1044/11). Postanowieniem z dnia 05 stycznia 2015 r. postępowanie to zostało umorzone z uwagi na bezskuteczność egzekucji.

(dowód: postanowienie k. 11).

Postanowienie komornika zostało doręczone pełnomocnikowi powoda w dniu 12 stycznia 2015 r.

(dowód: potwierdzenie odbioru przesyłki pocztowej w aktach egzekucyjnych Km 1044/11 k. 38).

W trakcie postępowania egzekucyjnego Sąd Rejonowy w Kaliszu V Wydział Gospodarczy Sekcja Upadłościowo-Naprawcza w sprawie sygn. akt V GUp 5/11 ogłosił upadłość (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. W.. Postępowanie to zostało umorzone postanowieniem z dnia 24 października 2011 r.

(fakt bezsporny, a nadto wydruk (...) poz. 14496 k. 42).

Pismem z dnia 27 maja 2018 r. powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 8.098,04 zł w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania, pod rygorem skierowania sprawy na drogę procesu sądowego. Wezwania zostały nadane w urzędzie pocztowym w dniu 28 maja 2018 r.

(dowód: wezwanie do zapłaty k. 14-15, potwierdzenie nadania przesyłki pocztowej k. 16).

Żądana przez powoda należność nie została uregulowana przez pozwanego ani w całości, ani w części.

(fakt bezsporny).

Pozwany B. S. jest prezesem (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. W.. od dnia 29 października 2004 r.

(dowód: wydruk KRS k. 12, (...) poz. 158792 k. 13).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez powoda do akt sprawy. Uznał je za wiarygodne w całości. Ich autentyczność oraz prawdziwość stwierdzonych w nich faktów nie budziła jego wątpliwości, nie zostały one również zakwestionowane przez żadną ze stron procesu (art. 210§2 kpc i art. 230 kpc).

Na rozprawie w dniu 14 lutego 2018 r. Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanego, albowiem prawidłowo wezwany do osobistego stawiennictwa pod rygorem pominięcia dowodu z jego przesłuchania i skutków z art. 6 kc nie stawił się i nie usprawiedliwił swojej nieobecności.

Sąd zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie powód opierał swoje żądanie na treści art. 299 ksh. Zgodnie z §1 powołanej regulacji, jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania. Natomiast w myśl §2 członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności, o której mowa w §1, jeżeli wykaże, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub w tym samym czasie wydano postanowienie o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo o zatwierdzeniu układu w postępowaniu w przedmiocie zatwierdzenia układu, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku

o ogłoszenie upadłości oraz niewydania postanowienia o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo niezatwierdzenia układu w postępowaniu w przedmiocie zatwierdzenia układu wierzyciel nie poniósł szkody. Przy czym art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. (Dz.U. Nr 60, poz. 535 ze zm.) Prawa upadłościowego i naprawczego obowiązującego w dacie powstania i wymagalności roszczenia powoda nakładał na dłużnika obowiązek złożenia w sądzie wniosku o ogłoszenie upadłości w terminie 14 dni od daty powstania niewypłacalności, która zachodzi gdy spółka nie wykonuje swoich już wymagalnych zobowiązań pieniężnych bądź gdy zobowiązania spółki przekroczą wartość jej majątku. Obowiązek, ten spoczywał na każdym, kto miał prawo reprezentować spółkę.

Określona w art. 299 ksh odpowiedzialność ma charakter subsydiarny, ponieważ uzależniona jest od niemożności uzyskania zaspokojenia roszczenia od spółki i obejmuje nie tylko należność główną, lecz także odsetki naliczone wobec

spółki z tytułu opóźnienia (ustawowe lub umowne), jak również koszty postępowania sądowego i egzekucyjnego, którymi na rzecz wierzyciela została obciążona spółka. Jej przedmiotem są zobowiązania, których nie można zaspokoić z majątku spółki. Przy czym bez znaczenia jest charakter tych zobowiązań.

Wierzyciel nie musi wykazywać swojej szkody, winy członka zarządu w niezgłoszeniu wniosku o upadłość ani związku przyczynowego pomiędzy działaniami lub zaniechaniami członka zarządu a brakiem zaspokojenia wierzytelności przez spółkę. Nie jest konieczne wykazywanie zaniechania w złożeniu we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości bądź podjęciu innych działań restrukturyzacyjnych przewidzianych w art. 299§2 ksh. Wystarczające jest wykazanie, że zobowiązanie wobec spółki nie może zostać wyegzekwowane z jej majątku (tak Kodeks spółek handlowych pod red. prof. dr hab. Adama Opalskiego, Tom II B. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Komentarz do art. 299, wyd. 2018). Podkreślić przy tym należy, iż szkoda w rozumieniu art. 299§2 ksh polega na obniżeniu - wskutek tego, że z winy członków zarządu nie doszło we właściwym czasie do zgłoszenia upadłości lub wszczęcia postępowania układowego - potencjału majątkowego spółki spowodowanego niemożnością wyegzekwowania od spółki jej zobowiązań. Członkowie zarządu odpowiadają wobec wierzyciela za tak pojmowaną szkodę, a nie za niezaspokojone zobowiązania spółki.

Ciężar dowodu w postępowaniu prowadzonym na podstawie art. 299 ksh spoczywa na pozwanym. W razie braku wykazania zaistnienia przesłanek pozytywnych wskazanych w treści powołanego przepisu należy przyjąć istnienie domniemania winy członków zarządu. Ma ono oparcie choćby w fakcie, że powinien być im znany stan finansów spółki. Brak winy może wiązać się z różnymi okolicznościami, istotne jest, aby powodowały one brak możliwości stwierdzenia przesłanek do ogłoszenia upadłości, pomimo zachowania należytej staranności przez członka zarządu. Uchylić się od odpowiedzialności mogą także członkowie zarządu, którzy wykazają, że w czasie gdy sprawowali zarząd nad spółką stan majątku spółki nie uzasadniał złożenia wniosku o ogłoszenie jej upadłości. Wskazać w tym miejscu należy, iż członkowie zarządu, a w szczególności prezes zarządu mają obowiązek zachować szczególną staranność przy wykonywaniu swojej funkcji, wynikającą z treści art. 293§2 ksh. Ustawodawca uznaje bowiem członków zarządu za profesjonalistów, osoby wyspecjalizowane w zarządzaniu spółkami kapitałowymi, niezależnie od tego, czy członkiem zarządu jest wykształcony i doświadczony menadżer czy też początkująca w tej dziedzinie osoba (R. Szczęsny, Zarząd w spółkach kapitałowych, wyd. Zakamycze 2004).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy podkreślić należy, iż niesporne pomiędzy stronami było to, iż powód posiada względem (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. W.. tytuł wykonawczy – nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym opatrzony klauzulą wykonalności. Poza sporem pozostawało również, iż prowadzona przez powoda egzekucja wobec (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. W.. okazała się bezskuteczna, w związku z czym powód poniósł szkodę. Przy czym kwotę tej szkody stanowi należność główna wynikająca z tytułu wykonawczego, jak też odsetki i koszty tamtego postępowania. Kwoty te były niesporne.

Podkreślić w tym miejscu należy, iż to na pozwanym członku zarządu spoczywa ciężar uwolnienia się od odpowiedzialności. Przy czym wykazanie okoliczności egzoneracyjnych wymaga odwołania się do wiadomości specjalnych biegłego z dziedziny rachunkowości. Pozwany nie złożył takiego wniosku. Tym samym nie wykazał, a jego w tym zakresie obciążał ciężar dowodu wynikający z treści art. 6 kc i 232 i 233 kpc, że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło nie z jego winy, ani że pomimo niezgłoszenia tego wniosku powód nie poniósł szkody.

Mając na uwadze rozważania faktyczne i prawne Sąd uznał, że powód wykazał swoje roszczenia zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. Jednakże w sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Przyjęcie odszkodowawczego charakteru odpowiedzialności członków zarządu spółki z o.o. na podstawie art. 299§1 ksh implikuje następczo reguły odnoszące się do kwestii przedawnienia roszczenia. W uchwale 7 sędziów z dnia 07 listopada 2008 r. (sygn. akt III CZP 72/08) Sąd Najwyższy wprost wskazał, że do roszczeń wierzycieli spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przeciwko członkom jej zarządu mają zastosowanie przepisy o przedawnieniu roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym (art. 442¹§1 kc).

Zgodnie z treścią art. 442¹§1kc roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia; jednakże termin ten nie może być dłuższy niż dziesięć lat od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę. Ten trzyletni termin przedawnienia biegnie w przypadku roszczenia opartego na art. 299§1 ksh na ogół od dnia bezskuteczności egzekucji wierzytelności objętej tytułem egzekucyjnym wystawionym przeciwko spółce, z reguły bowiem już w chwili, gdy egzekucja tej wierzytelności okazuje się bezskuteczna, wierzyciele spółki dowiadują się o szkodzie i osobie obowiązanej do jej naprawienia.

Przenosząc te rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że powód otrzymał odpis postanowienia Komornika Sądowego z dnia 15 stycznia 2015 r. o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w dniu 12 stycznia 2015 r. Zatem najpóźniej tego dnia dowiedział się o bezskuteczności prowadzonej wobec (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. W.. egzekucji. Pozew zaś wpłynął do Sądu Rejonowego w Kaliszu dnia 22 czerwca 2018 r. W związku z powyższym i podniesionym zarzutem przedawnienia, należało przyjąć, że roszczenie przysługujące powodowi uległo przedawnieniu.

Przy czym Sąd miał na uwadze, że w odpowiedzi na sprzeciw powód podniósł, że w przedmiotowej sprawie winien znaleźć zastosowanie art. 442¹§2 kc mimo, iż przeciwko pozwanemu nie prawomocny zapadł wyrok karny.

Wskazać w tym miejscu należy, iż wyłącznie w sytuacji, gdy sankcjonowane przez art. 299 ksh zaniechanie członka zarządu stanowiłoby jednocześnie występki opisany w art. 586 ksh, roszczenie wierzyciela przeciwko niemu przedawniałoby się, zgodnie z art. 442¹§2 kc, tj. z upływem lat dwudziestu od dnia popełnienia tego występkę, bez względu na to, kiedy poszkodowany wierzyciel dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia.

Ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą, z mocy art. 11 kpc, sąd w postępowaniu cywilnym. W orzecznictwie i piśmiennictwie ugruntowane jest stanowisko, że w przypadkach nieobjętych art. 11 kpc sąd cywilny ma kompetencje do samodzielnego stwierdzenia, czy czyn niedozwolony, stanowiący źródło szkody, jest przestępstwem. Musi jednak tego dokonać w zgodzie z regułami prawa karnego, co oznacza konieczność ustalenia znamion przedmiotowych i podmiotowych przestępstwa.

Zgodnie z treścią art. 586 ksh kto, będąc członkiem zarządu spółki albo likwidatorem, nie zgłasza wniosku o upadłość spółki handlowej pomimo powstania warunków uzasadniających według przepisów upadłość spółki - podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Przestępstwo z art. 586 ksh ma charakter indywidualny. Może je popełnić wyłącznie członek zarządu albo likwidator spółki prawa handlowego będącej dłużnikiem, wobec którego zaktualizował się obowiązek zgłoszenia wniosku o upadłość. Karalne zachowanie się jego sprawcy polega na niezgłoszeniu wniosku o upadłość spółki handlowej pomimo powstania warunków uzasadniających według przepisów upadłość spółki. Przestępstwo z art. 586 ksh można popełnić tylko umyślnie, tak z zamiarem bezpośrednim, jak i ewentualnym. Sprawca tego czynu musi mieć świadomość zaistnienia warunków ogłoszenia upadłości i powstałych w związku z tym obowiązków oraz wolę braku odpowiedniej reakcji na wskazane okoliczności. Warunki, o których mowa w powołanym przepisie zasadniczo wymagają wiedzy specjalnej, co oznacza, że w procesie powinny być stwierdzone przez odpowiedniego biegłego (z zakresu finansów i rachunkowości lub analizy ekonomicznej). Przedmiotowe znamiona przestępstwa art. 586 ksh zachodzą zatem, gdy spełnione są dwie przesłanki, a mianowicie gdy stan niewypłacalności dłużnika, ustalany na podstawie niewykonania przez dłużnika wymagalnych zobowiązań, oraz gdy niewypłacalność dłużnika oparta jest na ustaleniu, że zobowiązania dłużnika przekraczają wartość jego majątku, stanowiącą podstawę ogłoszenia jego upadłości (por. A. Jakubecki, F. Zedler, Prawo upadłościowe i naprawcze, s. 41; O. Górniok, Prawo karne gospodarcze, s. 131; A. Ludwiczek, Warunki, s. 150).

Podkreślenia wymaga przy tym, że ciężar wykazania okoliczności faktycznych oraz przedstawienia dowodów pozwalających na zrekonstruowanie przez sąd orzekający strony podmiotowej i przedmiotowej czynu spoczywał na

powodzie, zgodnie z ogólnymi regułami dowodzenia. Jest to bowiem okoliczność niewymieniona w art. 299 ksh, zatem dla jej ustalenia stosuje się ogólne zasady rozkładu ciężaru dowodu, a to on wywodził dla siebie skutki prawne z faktu popełnienia przestępstwa przez pozwanego polegające na wydłużeniu terminu przedawnienia do lat dwudziestu od dnia popełnienia przestępstwa. Oznacza to, że wobec braku w niniejszej sprawie rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 11 kpc, konieczna była określona inicjatywa dowodowa powoda i przede wszystkim, przedstawienie w toku postępowania odpowiednich przytoczeń faktycznych wskazujących na konkretne okoliczności, z których wynikałyby wszystkie znamiona przypisywanego pozwanemu przestępstwa, w tym zwłaszcza wina umyślna pozwanego, zamiar i jego postać a także czy i kiedy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. W.. zaprzestała wykonywać swoje wymagalne zobowiązania. Tymczasem powód w toku postępowania utożsamiał twierdzenia o wystąpieniu stanu niewypłacalności z popełnieniem przez pozwanego przestępstwa stypizowanego w art. 586 ksh. Podkreślić przy tym należy, że proponowana przez powoda koncepcja domniemania przestępstwa kłóci się z konstytucyjnie zagwarantowaną zasadą domniemania niewinności (tak m.in. uchwała SN z dnia 29 października 2013 r., III CZP 50/13, post. SN z dnia 16 kwietnia 2019 r., I CSK 535/18).

Na marginesie podnieść należy, iż z przepisu art. 21 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze należałoby wywieść, że nie jest bezprawne (karalne) niezłożenie wniosku o upadłość w sytuacji, gdy wniosek taki został już prawidłowo złożony przez inny uprawniony podmiot (tak Art. 586 KSH B. 2020, wyd. 7/Z., L.). Zaś w przedmiotowej sprawie poza sporem pozostawało, że Sąd Rejonowy w Kaliszu V Wydział Gospodarczy Sekcja Upadłościowo-Naprawcza w sprawie sygn. akt V GUp 5/11 ogłosił upadłość (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. W., zaś postępowanie to zostało umorzone postanowieniem z dnia 24 października 2011 r.

Mając na uwadze powyższe okoliczności faktyczne i prawne Sąd uznał, iż roszczenie powoda uległo przedawnieniu i oddalił powództwo w całości, o czym orzekł w pkt 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98§1, 2 i 3 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Na koszty te w rozpoznawanej sprawie złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 405,00 zł obliczona zgodnie z art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. tj. z 2016 r., poz. 623 ze zm.), koszty zastępstwa procesowego powoda w kwocie 1.817,00 zł obliczone zgodnie z §2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm.) oraz kwota 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa wynikająca z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. Nr 225, poz. 1635 ze zm.).

Powód przegrał proces w całości, dlatego też Sąd obciążył go kosztami procesu w zakresie przez niego poniesionym, o czym orzekł w pkt 2 sentencji wyroku.

sędzia Katarzyna Górna-Szulawa